

570. Vígak e föld lakosai

Vad Péter Zsigmond

1. Ví - gak e föld la - ko - sa - i, Mert meg-nyíl-tak aj - ta - ja - i Az Úr bő tár-há - zá - nak,
Víg a mag-ve - tő, hogy né - ki Or - cá - já - nak ve-rej - té - ki Nem hi - á - ba hul-lá - nak,

4 Mert a - hol hin-tett ma-rok-kal, Most ki - ter-jesz-tett ka-rok-kal Hord - ja ké - vé - i so - rát;

7 A - ki se - gít - sé - gül hí - ván Az U - rat, dol-goz - ni kí - ván, Nyer tő - le ily a - do - mányt.

2. Ezért, ó, jóltévő Atyánk, A mi szívünk, nyelvünk és szánk Csak tégedet magasztal:
Hogy ékeskedik a mező Gyümölcscsel, és az éhező Számára készül asztal.
Mert amit más nem adhatott, Hintél esőt és harmatot A szomjúzó földekre,
Napodat az igazaknak, Valamint a hamisaknak Felhoztad mezejükre.

3. Tartsd meg, Uram, a munkásnak Erejét az aratásnak Örvendetes idején,
Oltalmazd meg kezünk között, Amit a föld gyümölcsözött Kinek-kinek mezején,
És adjad, hogy mi azokkal A tőled vett áldásokkal Háládatosan éljünk;
Akár iszunk, akár eszünk, Vagy akármit cselekeszünk, Jóvoltodról beszéljünk.